

Janusz Kruk

Miechowska Wyżyna - dorzecze rz. Dłubni

Informator Archeologiczny : badania 1, 36-37

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania pozwoliły na rozpoznanie stopnia udziału poszczególnych kultur neolitycznych w zasiedleniu osady. I tak, najliczniej reprezentowane jest osadnictwo kultury lendzielskiej, rzadsze są ślady kultury ceramiki wstęgowej rytej, a zabytki należące do kultury pucharów lejowatych są prawdopodobnie śladem jedynie epizodycznej penetracji wzniesienia.

M I E C H O W S K A Wyżyna - dorze-
cze rz. D Ł U B N I

Zakład Archeologii Małopolski
IHKM PAN

Badania prowadził mgr Janusz Kruk, finansował - IHKM PAN.

W dorzeczu rzeki Dłubni /zachodni skraj Wyżyny Miechowskiej/ przeprowadzono poszukiwawczo-weryfikacyjne badania powierzchniowe. Prace podjęte zostały zgodnie z planem ZAM, obejmującym badanie działalności osadniczej ludów neolitycznych na obszarze lessów krakowsko-miechowskich. Celem poszukiwań było uzyskanie materiałów do szczegółowej analizy ówczesnej sytuacji osadniczej tego regionu, zwłaszcza zaś - ustalenie stref zasiedlenia poszczególnych kultur i ich związku z warunkami naturalnymi.

W czasie sześciotygodniowych badań terenowych odkryto 56 nowych stanowisk, w tym 49 z epoki neolitu i z okresu wczesnego brązu /kultury: ceramiki wstęgowej rytej, lendzielskiej, pucharów lejowatych, ceramiki promienistej, mierzanowickiej i trzcinińskiej/. Zweryfikowano 27 dawniej znanych punktów osadniczych, przy czym udało się ustalić przynależność kulturową niemal wszystkich nieokreślonych dotąd stanowisk.

Już wstępne wyniki przeprowadzonych badań, pozwalają na uchwycenie dynamiki osadnictwa neolitycznego i wczesnobrązowego w dorze-

czu Dżubni oraz na stwierdzenie ścisłego powiązania między działaniem ludności poszczególnych kultur a określoną morfologią terenu. Dokładne poznanie sytuacji osadniczej, umożliwiło ocenę roli złóż surowca w lokowaniu się ówczesnego osadnictwa. Ponadto ważnym efektem badań było odkrycie kilku dużych stanowisk archeologicznych. Na jednym z nich - osadzie w Michałowicach, pow. Kraków - przeprowadzono w maju 1967 r. wstępne systematyczne prace wykopaliskowe.

M O K R A, pow. Prudnik

patrz okres wpływów rzymskich

N I E B O R O W A, pow. Chełm lub.

patrz paleolit i mezolit

N I E D A R Y, pow. Trzebnica

Katedra Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego

Badania prowadziła doc. dr Helena Cehak-Hońbrowiczowa, finansował - WKZ woj. wrocławskiego.

Prace miały charakter badań systematycznych i prowadzone były na terenie kurhanu nr 2, położonego na północ od wsi Niedary. Wysokość jego przed rozpoczęciem badań wynosiła 2 m, średnica zaś około 24 m. Pod nasypem ziemnym odsłonięto dwa kręgi kamienne o koncentrycznym układzie, z których jeden, zewnętrzny znajdował się u podstawy kurhanu, drugi zaś otaczał komorę grobową. W nasypie kurhanu i wewnątrz komory grobowej leżały luźne ułamki ceramiki / w tym kilka zdobionych sznurem i stempelkiem/, które wiązać należy z kulturą amfor kulistych. Jeden z fragmentów miał ornament plastyczny. Kości ludzkie w stanie